

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας λιθοξόος που παραπονιόταν διαρκώς για τη ζωή του. Μια μέρα, πηγαίνοντας στο σπίτι ενός πλούσιου εμπόρου για να πουλήσει ένα αγαλματίδιο που είχε φτιάξει, παρατήρησε με ζήλεια τη χλιδή μέσα στην οποία ζούσε ο έμπορος και ελεεινολογώντας τον εαυτό του, ευχήθηκε να γίνει σαν αυτόν. Προς μεγάλη του έκπληξη, η ευχή του ως δια μαγείας εκπληρώθηκε κι ο άνθρωπός μας ευτυχισμένος, ζούσε μέσα στην πολυτέλεια, απολαμβάνοντας τα πλούτη και την εκτίμηση των συνανθρώπων του. Σύντομα όμως διαπίστωσε πως υπήρχαν γύρω του άνθρωποι με περισσότερη δύναμη και επιρροή και αυτό τον έθλιβε. Κάθε φορά που γνώριζε λοιπόν κάποιον τέτοιον ευχόταν να ήταν ο ίδιος στη θέση του. Και η ευχή με τον ίδιο πάντα μαγικό τρόπο πραγματοποιούνταν. Όταν πια έπαψε να συναντά ανθρώπους πιο ισχυρούς από αυτόν, έστρεψε το βλέμμα του στον ουρανό για να ευχαριστήσει το Θεό. Ένας λαμπερός ήλιος στεκόταν ψηλά στον ουρανό σκορπίζοντας ζωή στον κόσμο. Τότε μια τρελή ιδέα καρφώθηκε στο μυαλό του και φώναξε με λαχτάρα: « Εύχομαι να ήμουν ο ήλιος!»

Αμέσως έγινε ο ήλιος, κι άρχισε να ταξιδεύει στον ουρανό λούζοντας με τις αχτίνες του τη γη.

Μα ξάφνου, ένα μεγάλο μαύρο σύννεφο πέρασε από μπροστά του, και τον έκρυψε από τα μάτια των ανθρώπων.

«Πόσο ισχυρό είναι αυτό το σύννεφο!» , μονολόγησε. «Μακάρι να ήμουν σύννεφο!»

Αμέσως μεταμορφώθηκε σε βαρύ, μαύρο σύννεφο μα σύντομα κατάλαβε ότι παρασυρόταν από μια μεγαλύτερη δύναμη, τον άνεμο.

«Πόσο ισχυρός είναι ο άνεμος! Μακάρι να ήμουν ο άνεμος!»

Αμέσως έγινε άνεμος, και φυσούσε μανιασμένα ξεριζώνοντας δέντρα και παρασύροντας τα πάντα στο διάβα του, ώσπου βρέθηκε μπροστά σε έναν θεόρατο βράχο, που δεν μετακινούνταν καθόλου, παρά την προσπάθειά του. Όταν πια κατάλαβε ότι ο βράχος ήταν πιο δυνατός από αυτόν ευχήθηκε να μεταμορφωθεί σε βράχο. Αμέσως έγινε ένας δυνατός, τεράστιος βράχος και ένιωσε την ευτυχία να τον πλημμυρίζει.

Έτσι όπως στεκόταν απολαμβάνοντας τη δύναμή του, άκουσε ένα μεταλλικό ήχο να έρχεται από χαμηλά και ένιωσε ένα δυνατό πόνο να διαπερνά το σώμα του.

«Τι μπορεί να είναι πιο ισχυρό από εμένα;», απόρησε.

Κοίταξε κάτω, και είδε έναν λιθοξόο...